

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb
Hrvatska

T 01 4920 726
F 01 4813 871
cce@cce.hr | www.cce.hr

Propovijedi Crkve
cjelovitog evanđelja su
besplatna publikacija.
Ako ih želite dobivati na
svoju adresu, javite se na:

ŽIVOT VJERNIKA ISPUNJENIH SVETIM DUHOM

Mario Dučić,
srpanj 2006.

*„Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.“
(Djela apostolska 1.8)*

Danas među vjernicima postoje mnoge nesvjesne ili svjesne pretpostavke o tome kako bi trebao izgledati život osobe ili zajednice koja je puna Svetog Duha. Napisane su mnoge knjige o Svetom Duhu i on je tema mnogih pentekostalno-karizmatičkih crkava koje posebno naglašavaju njegove manifestacije.

Ljudi na zapadu u posljednjih desetak godina govore o raznim izllicima Svetog Duha na određenim mjestima, što se očitovalo oblicima smijeha, zlatnoj prašini koja pada na vjernike ili ispunjava njihove zube, ali i nekim drugim manifestacijama,

kao što su glasanja poput određenih životinja. Tome sam i osobno bio svjedokom u nekim crkvama.

Isprva, kao mlađi kršćanin, nisam odmah htio odbaciti takve pojave, jer vjerujem da kada Duh Sveti dođe na neku osobu ili grupu ljudi, jedno je sigurno – oni ne ostaju isti i njihovo čitavo biće, duh, duša i tijelo bivaju uzdrmani raznim emocijama i manifestacijama. No, upravo iz tih razloga sam više puta čitao i istraživao Djela apostolska ne bih li usporedio te

✦ **Uvjero sam se da se Duh Sveti manifestira u osobama i određenim zajednicama koje ga traže i žele, ali da pri tome postoje određeni vidljivi znaci koji su izričito potvrđeni Pismom.**

manifestacije i uvjerio se da je to bio model rane crkve.

Nakon određenog vremena uvjerio sam se da se Duh Sveti manifestira u osobama i određenim zajednicama koje ga traže i žele, ali da pri tome postoje određeni vidljivi znaci koji su izričito potvrđeni Pismom. Ako sljedeći znaci ne postoje u životu takvih vjernika ili zajednica, onda je jedno sigurno – takvi ljudi ili grupe nisu ispunjene Svetim Duhom i ne mogu biti dobri svjedoci Isusa Krista.

▶ **1. VJERNICI PUNI SVETOG DUHA SU U POTPUNOSTI PROMIJENJENI LJUDI.**

Jedno od čestih pitanja koje sam si postavljao dok sam bio prisutan u zajednicama gdje su se očitovala djelovanja sile Svetog Duha ili razgovarajući s pojedincima koji su svjedočili o izlisku Svetoga Duha, ustvari je pitanje o njihovim osobnim životima.

Sjećam se jedne samohrane majke koja je bila obraćena te iskusila razne spomenute manifestacije. Kada sam, nakon više mjeseci, ponovo došao u tu crkvu, koja

★ Koliko je samo vjernika i zajednica koje uporno tvrde da su puni Svetog Duha, a istovremeno žive u okovima starih grijeha, loših navika ili neurednih života?

je, kao po pomoditetu, imala sve „novo“ što se dešavalo u duhovnim obnovama širom zapada, ta ista žena je bila trudna. Znajući njezin život, isprva sam bio sretan misleći kako se udala i ima muža, no saznao sam da je imala vezu u crkvi, ali da taj muškarac nije bio „od Gospodina“!? I to bih nekako razumio, ali problem je bila njezina trudnoća!

U toj istoj crkvi, no nešto kasnije, pastorov sin je počinio blud s maloljetnicom koja je ostala trudna, a mnogi drugi brakovi zapali su u krize. Nakon nekoliko godina postojanja ta crkva, koja se zvala „Prva crkva“ i kojoj je moto bio – „Gdje je Isus Gospodin“, zatvorila se, a pastor je kasnije promijenio zvanje u prodavača nekretnina. Trenutno nisam siguran da li je ponovo u službi.

Pitanje koje mi se nametnulo je sljedeće: kako vjernik ili grupa bivaju uvučeni u rastave braka, bludništvo, financijske malverzacije i tome slično, istovremeno tvrdeći da su puni Duha?

Koliko je samo vjernika i zajednica koje uporno tvrde da su puni Svetog Duha, a istovremeno žive u okovima starih grijeha, loših navika ili neurednih života?

U Djelima apostolskim, kada je Duh Svet sišao na ljude, oni su bili u potpunosti promijenjeni. Nije im bilo žao samo radi grijeha kojeg su počinili, već su tražili od Boga da im oprost i nastavili su dalje živjeti kao ljudi kojima je oprošteno. Kada je Bog govorio kroz svoju riječ ili kroz druge vjernike, takvi su se „duboko potresli u

srcu“ (Djela 2.37), pitali se „Što nam je činiti?“ i poslušali ono što im je rečeno – okrenuli su se od starog načina razmišljanja i života te postali poslušni Isusu.

Danas se ljudi uvrijede i naljute ako ih zatražite da se promijene prema Božjoj Riječi. Crkve su pune samopravednih vjernika koji nisu voljni slušati ili promijeniti svoje živote i razmišljanja prema Božjoj Riječi. Umjesto promjene, naučili su klišeje koji ih osposobljavaju da dođu do određenih pozicija u zajednici ili „prežive“ dva-tri sata s vjericima, dok su u stvarnosti još uvijek svjetovni, manipulativni i robuju vlastitim skrivenim grijesima i užicima ovog svijeta. Ustvari, toliko su pametni da znaju bolje od zrelih vjernika. Umjesto da pitaju „Što nam je činiti?“, oni često odbijaju savjet ili ukor te nastavljaju hoditi prema vlastitoj propasti.

Takvi pojedinci u crkvama nisu primjer drugima i protive se pravednicima i vjernicima koji žele dati sve za Gospodina. Često, pod izlikom balansa ili tko zna kakvih odgovornosti, izbjegavaju požrtvovno služiti. Posljedično tome, mnogi nakon određenog vremena nestanu iz Kristova tijela okovani lošim navikama, krivim životnim odlukama i zlim nečistim duhovima.

Dr. Ki Dong Kim, glavni nadglednik Sung Rak crkve u Seulu, u Koreji, koja ima preko 100 000 članova, u svojoj knjizi „Kristovo iscjeljenje i njegovi sveti znakovi u mom životu“, govoreći o pokajanju i lošim navikama kaže: „Loše navike onečišćuju čovjekov um i tijelo i donose propast,

nakon svega što je učinjeno za naše očišćenje. Zli duhovi su stalno uz nas i te navike koriste kao mamce. Unatoč pokajanju, kršćani u mnogim slučajevima postaju robovi zlim duhovima zbog svojih loših navika... osim ako se, za našu vlastitu dobrobit, istinski i suzama ne pokajemo i oslobodimo tih navika, svi naponi molitve neće ništa vrijediti. Tko zna neće li nas to odvesti u vječnu propast? Pokajanje mora biti živo i bolno iskustvo pojedinca.“ (str.122)

Crkvo, pokajanje nisu samo osjećaji ili žaljenje, već istinsko mijenjanje načina života i načina razmišljanja usklađenog u potpunosti prema Božjoj Riječi! Jedno od osnovnih stvari koje Duh sveti čini je da opresvjedočava ljude „s obzirom na grijeh, pravednost i sud“.

Vjernici i zajednice koje su ispunjene Svetim Duhom bivaju istinski promijenjene i slobodne od grijeha i loših navika kada dođu Isusu u pokajanju. Time ne želim reći da takvi vjernici nisu više kušani, već da se Božjom milošću vješto mogu oduprijeti grijehu i u snazi Svetog Duha zadržati slobodu koja im je dana u Kristu Isusu.

★ Crkve su pune samopravednih vjernika koji nisu voljni slušati ili promijeniti svoje živote i razmišljanja prema Božjoj Riječi.

Martin Luther je jednom u vezi pokajanja ovako rekao: „*Ne činiti više, pravo je pokajanje.*“ Obratiti i pokajati se znači ne činiti više iste stvari.

Vjernici ispunjeni Svetim Duhom su u potpunosti promijenjeni ljudi slobodni od starih loših navika!

▶ 2. VJERNICI PUNI SVETOG DUHA SU VOLJNO I POSTOJANO PREDANI VJERNICI.

„Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama.“ (Djela apostolska 2.42)

Grčka riječ za pojam „bili postojani“ je *proskartereo*, a znači „izdržati, čekati, ostati na nekom mjestu, nastaviti s nekime, priljubiti se uz nekoga.“

Drugim riječima, vjernici u ranoj crkvi nisu bili samo predani emocijama koje su trajale dva do tri mjeseca nakon izlića Svetog Duha, već su postojano izdržavali i nastavljali dalje živjeti s Isusom.

Vjernici su, u prvoj kršćanskoj zajednici, bili voljno predani. Kada kažem voljno, time mislim da ih nitko nije trebao

moljakati ili navlačiti prema Isusu ili ispravnom razumijevanju evanđelja i prema zdravom životu.

Takvi vjernici nisu bili duhovni „jajo“. Bili čas gore, čas dolje u svom duhovnom životu, već su postojano hodali s Gospodinom u istini i zajedničkom životu crkvene obitelji. Nisu bili neovisni pojedinci!

Koliko je samo vjernika koji dobro krenu u Gospodinu. Isprva slušaju ili žive prema učenjima Isusa Krista, poštuju i slušaju svoje pastire ili ostale duhovne voditelje, raduju se svakoj prilici koju imaju u zajedništvu svetih ili služenju te jedva čekaju sljedeći molitveni sastanak.

Mnoštvo je onih za koje znam da su se prije čvrsto držali određenih biblijskih uvjerenja, ali su, nakon nekog vremena provedenog u crkvi, nakon ulaska u brak ili nakon što su došli do novaca, promijenili uvjerenja ili uopće ne žive po njima.

Posljedično tome, takvi pojedinci postaju vrlo samopravedni, ne žele voljno i postojano služiti, osim dočepati se kakve vidljive pozicije kako bi nahranili svoj neiscijeljeni ego. Često se ne zadrže više od nekoliko godina s Kristom, jer u svom životu nemaju postojanosti i ustrajnosti i žive instant kršćanstvom.

U crkvi Sung Rak u Koreji, primjerice, kako bi netko postao pastor, mora proći njihovu biblijsku školu koja traje pet godina te mora služiti još idućih pet godina i to ne propovjedajući, već jednostavno služiti u

★ **Umjesto da pitaju „Što nam je činiti?“, oni često odbijaju savjet ili ukor te nastavljaju hoditi prema vlastitoj propasti.**

svemu što se od njega zatraži. Tek nakon toga i nakon pet provjerenih čudesa, odnosno izгона zlih duhova, moguće je biti rukopoložen za pastora.

Danas je bitna karizma i sposobnost. Mnogi pastori i voditelji su lijeni i žele raditi samo što im odgovara, no bit je da služimo i u onome što ne volimo. Taj isti pastor, dr. Ki, je više puta u svojem rastu s Gospodinom molio da mu Gospodin otvori mogućnosti da služi u onome što ne voli i što nitko ne želi raditi.

Nadalje, vjernici ispunjeni Svetim Duhom su postojani u evanđelju! Takvi ne mijenjanju svoja uvjerenja tijekom godina već postojano slijede ono što je zapisano u Pismu; takve ne treba navlačiti da dođu na molitve, bilo jutarnje ili večernje, noćna bdijenja, crkvene sastanke i događanja. Oni su voljno i postojano predani. Ne izvlače se raznim istrošenim frazama, poput, „Oženio sam se, kupio stan i auto, dobio dijete i sad više ne mogu doći služiti jer imam važnijeg posla.“

Zanimljiv je trend na zapadu imati sve kraća i kraća bogoslužja. Pa se tako ukidaju mnoge tjedne aktivnosti kako bi ljudi imali vremena za „sebe“. Takva su teologija i svjetonazor usredotočeni na čovjeka, a ne na Isusa. Vjerojatno bi u mnogim takvim crkvama Isus danas bio izbačen, jer bi možda propovijedao više od dvadeset minuta ili molio dva-tri sata za bolesne. Ljudi bi ga razapeli radi ručka koji im je u mislima tijekom propovijedi!

Danas su crkve postale toliko sebične

da više nema mjesta za Isusa i pravu manifestaciju njegovog Duha. Ljudi vole ono što je sigurno, uštogljeno, bez puno dinamike i predvidivo.

Pismo nam kaže isto tako da su „svaki dan postojano – kao po dogovoru (u originalu „jednodušno“) – bili u hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca.“ (Djela apostolska 2.46)

Dok crkva ukida što je više moguće aktivnosti radi svojih ugoda i sebičnih želja, često pod izlikom „želim biti sam“, rana crkva, ispunjena Svetim Duhom, voljno se sastajala svaki dan postojano i jednodušno kako bi čula Božju Riječ, molila i imala zajedništvo.

Oni su bili jednodušni, što znači da kada je u tjednu bio kakav poseban program ili sastanak svetih, nisu jedni u to isto vrijeme spavali, drugi gledali televiziju, treći išli na izlet ili imali svoje vlastite aranžmane, a četvrti išli na nogomet ili kino, već su svi bili jednodušni - služili „kao po dogovoru“, jer su bili ispunjeni Svetim Duhom, a ne sobom!

✦ Pokajanje nisu samo osjećaji ili žaljenje, već istinsko mijenjanje načina života i načina razmišljanja usklađenog u potpunosti prema Božjoj Riječi!

Vjernici ispunjeni Svetim Duhom su također bili postojani u davanju.

Nisu davali samo prve dvije godine, a kasnije, pod pritiskom kredita i minusa, odustajali jer „nemaju.“ Ustvari vjernici koji su puni Svetog Duha vjerni su u davanju i kad boli davati!

Mnogi vjernici daju desetinu i kažu: „Ostalih 90% je moje“; često hladno gledaju i zatvaraju uši pored onih koji nemaju ili prema crkvenim potrebama. U ranoj crkvi su ljudi davali puno više od svoje starozavjetne desetine: „*Svi koji prigriše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Prodavali bi pokretna i nepokretna dobra i to bi dijelili svakom prema njegovoj potrebi.*“ (Djela apostolska 2.44-45)

Davali su sve, poput žene koja je u hram dala „sve što je imala“ i za koju je Isus rekao da je dala najviše od sviiju, jer je dala sve što je imala. Nisu kalkulirali i za prilog iznad desetine hladno začepili uši.

Takve ljude niste trebali manipulirati i nagovarati. Oni su, kada su znali da postoji potreba, prodali svoj drugi auto, vikendicu, stan ili kuću te dali tamo gdje je

✦ **Jedno od osnovnih stvari koje Duh sveti čini je da opresvjedočava ljude „s obzirom na grijeh, pravednost i sud“.**

potrebno, i to postojano. Nisu se zadržali na jednom daru i svjedočili svima kako su dali prije više godina nešto. Kod njih je to bio način života.

Zanimljivo je vidjeti kako se ljudi razmeću riječima da će davati čim budu imali, jednog dana; ali kada se zaposle i dođu do stana, kuće i ostalih dobara, odmah im se nekako davanja smanje. Što više imaju, sve im je teže davati. Takvi pojedinci nisu ispunjeni Svetim Duhom, jer misle samo na sebe i na to kako će si ugoditi u ovom kratkom životu na zemlji.

U Koreji, primjerice, ljudi su prodavali čak i dijelove svog tijela kako bi pomogli u širenju Kraljevstva ili izgradnje crkve. Na zapadu se, nažalost, daju samo ostaci, mrvice od suviška.

Vjernici koji su ispunjeni Svetim Duhom daju dragovoljno, voljno su i jednodušno postojani u istini, zajedničkom životu i molitvama.

▶ **3. VJERNICI PUNI SVETOG DUHA IMAJU PRAVU SILU I VIDLJIVE REZULTATE.**

Pismo nam jasno potvrđuje da su „*apostoli činili mnoge čudesne znakove*“ (Djela apostolska 2.43)

Bilo je tu nadnaravnih poziva u službu, poput Pavlovog, čudesnih izbavljenja Petra u zatvoru i neobičnih čudesa o kojima možemo pročitati da je: „*Bog činio preko Pavlovih ruku da su na bolesnike stavljali rupce za znoj ili pregače što bi dotakli njegovu*

tijelo, pa su ih bolesti ostavljale a zli duhovi izlazili iz njih.“ (Djela apostolska 19.11-12)

Primijetio sam da često vjernici svjedoče o nekakvim čudesima za koje nema vidljivih rezultata, kao što su glavobolja, zubobolja, kičmobolja i tome slično.

Kao što sam već prije rekao, mnogi vjeruju u sveti smijeh, zlatnu prašinu ili životinjsko zavijanje, a malo je pravih znakova i čudesa, jer ljudi nisu ispunjeni pravim Svetim Duhom.

Zajednice i vjernici koji su puni istinskog Svetog Duha vidjet će kako mrtvaci ustaju, hromi hodaju i slijepi gledaju. Znaci će biti vidljivi i dokazani, a ne izmišljeni i prikriveni. Mislim da čak mnogi vjernici nesvjesno čak i izmišljaju ili preuveličavaju neka iscjeljenja, jer, primjerice, ne žele platiti cijenu sile i snage; ne žele postiti i moliti, dok su im u isto vrijeme trbusi napuhnuti ne od izgladnelosti već od proždrljivosti.

Crkvo, ponekad smo toliko tjelesni da nas Bog i da želi ne može pomaknuti s našeg mjesta!

Čitajući knjige i svjedočanstva ljudi koje je Bog upotrijebio, primijetio sam da ih karakterizira jedna stvar, činjenica da su to često bili ljudi posta i molitve. Nisu molili deset minuta dnevno i postili uz sokove, jogurt i juhe, već su postili i po četrdeset dana i noći; i to više puta bez vode kako bi se „obukli u silu odozgo.“

Čitajući knjigu od pastora dr. Ki Dong Kima iz Koreje posramio sam se čitajući o molitvama i predanju njega i njegove

žene koja je znala za njega moliti „često na koljenima sedam do osam sati“, jer su znali da neke stvari može učiniti samo Sveti Duh.

Često je, kao mladi pastor, provodio po pet sati svaki dan u molitvama kako bi vidio Boga na djelu. Govoreći o četrdeset dana posta i molitve, dr. Ki u svojoj knjizi ovako opisuje to iskustvo: „Prvih dvadeset dana pio sam vodu, no činilo mi se da me voda čini umornim pa sam je prestao piti... prvih deset dana bilo je teško podnijeti glad... samoća je bila najgora glad. Iako sam neprestano molio danju i noću, najgora agonija bila mi je to što nisam mogao sresti drugo ljudsko biće...“ Za vrijeme posta i molitve crkva se svaku večer molila za njega, jer su htjeli da se vrati s još više sile. Ubrzo je kroz njega Bog iscijelio paraliziranog sedmogodišnjaka.

Nije stoga čudo da crkve na istoku imaju rezultate. Ti rezultati nisu došli preko noći, već kroz duže vrijeme postojane molitve i predanja Gospodinu.

Vjernici i zajednice koje su pune Svetog Duha ne samo da imaju istinske znakove i čudesa, već imaju i vidljive rezultate.

Rast crkve nije rast koji se dešava preko noći. Za rast crkve je potrebno puno predanja i postojanosti kako bi se

★ Vjernici ispunjeni Svetim Duhom su u potpunosti promijenjeni ljudi slobodni od starih loših navika!

došlo do rezultata. Nažalost, mnogo je neučinkovitih crkva koje ne rastu godinama, ali ne iz razloga što trebaju više vremena, već stoga što nisu predani Gospodinu, a čest im je moto: „Čuvaj se stado malo...”

Prikrivaju svoju jalovost raznim izgovorima dok je realnost da mnogi, kao prvo, nisu niti pozvani od Gospodina u službu, a, kao drugo, nisu stekli naklonost naroda oko sebe, jer ne „hvale Gospodina“, odnosno nemaju kvalitetan odnos s njime, već se uzdaju u svoje mogućnosti, talente i sposobnosti koje bez pomazanja i poziva ne mogu donijeti rezultata.

„Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavaju.“ (Djela aposolska 2.47)

Vjernici su u ranoj crkvi bili postojano predani Gospodinu u istini, molitvama, zajedništvu, davanju i Gospodin im je dao vidljive rezultate – svaki dan je pripajao one koji su trebali spasenje. Rana crkva je imala vidljiv rast, jer je bila ispunjena pravim Svetim Duhom.

Što vas sprečava da živite životom

ispunjenim Svetim Duhom? Da li je to loša navika ili grijeh koji vam oduzima snagu predanja i postojanosti ili volje; jesu li svjetovne brige i materijalizam zaokupili vaše srce i vrijeme tako da služenje Gospodinu postaje teret i postaje nešto što izbjegavate ili jednostavno ne želite platiti cijenu jer znate da ćete nešto trebati ostaviti. „Što nam je činiti?“

Trebamo se predati do kraja, ostaviti svoje loše navike i grijeha te tražiti istinko ispunjenje Svetim Duhom. Postati postojani, jednostušni i predani kršćani kroz koje će se Bog proslaviti znacima i čudesima te proširiti kraljevstvo Božje u našem gradu i našoj zemlji.

★ Zajednice i vjernici koji su puni istinskog Svetog Duha vidjet će kako mrtvaci ustaju, hromi hodaju i slijepi gledaju. Znaci će biti vidljivi i dokazani, a ne izmišljeni i prikriveni.

Copyright©2006. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigod možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.